

“मीठे बच्चे- तिमीलाई यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष बन्नु छ, सबैभन्दा उत्तम पुरुष हुन् यी लक्ष्मी-नारायण ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले बाबाको साथमा कुनचाहिँ एउटा गुप्त कार्य गरिरहेका छौ ?

उत्तर:- आदि सनातन देवी देवता धर्म र दैवी राजधानीको स्थापना- तिमीले बाबाको साथमा गुप्त रूपले यो कार्य गरिरहेका छौ । बाबा बागवान हुनुहुन्छ जसले आएर काँडाको जंगललाई फूलहरूको बगैँचा बनाइरहनु भएको छ । त्यस बगैँचामा कुनै पनि भयानक दुःख दिने वस्तु हुँदैन ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज.....

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ । सम्झाउनु हुन्छ त अवश्य शरीरद्वारा नै । आत्माले शरीर बिना कुनै पनि कार्य गर्न सक्दैन । रूहानी बाबालाई पनि एकै पटक नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा शरीर लिनुपर्छ । यो संगमयुग पनि हो, यसलाई पुरुषोत्तम युग पनि भनिन्छ किनकि यस संगमयुगपछि फेरि सत्ययुग आउँछ । सत्ययुगलाई पनि पुरुषोत्तम युग भनिन्छ । बाबा आएर स्थापना पनि पुरुषोत्तम युगको गर्नुहुन्छ । संगमयुगमा आउनु हुन्छ त्यसैले त्यो पनि पुरुषोत्तम युग भयो । यहाँ नै बच्चाहरूलाई पुरुषोत्तम बनाउनु हुन्छ । फेरि तिमी पुरुषोत्तम नयाँ दुनियाँमा रहन्छौ । पुरुषोत्तम अर्थात् उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष यी राधा-कृष्ण अथवा लक्ष्मी-नारायण हुन् । यो ज्ञान पनि तिमीलाई छ । अरू धर्मकाले पनि मान्छन्- यी स्वर्गका मालिक हुन् । भारतवर्षको धेरै ठूलो महिमा छ । तर भारतवासीहरूले स्वयं जान्दैनन् । भनिन्छ पनि- फलानो स्वर्गवासी भयो, तर स्वर्ग के चीज हो, यो जान्दैनन् । आफै सिद्ध गर्छन् स्वर्ग गयो भनेर, यसको मतलब नर्कमा थियो । स्वर्ग त तब हुन्छ, जब बाबाले स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यो त नयाँ दुनियाँलाई नै भनिन्छ । दुई चीज छन् नि- स्वर्ग र नर्क । मानिसहरू त स्वर्गलाई लाखौं वर्षको भनिदिन्छन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हिजो स्वर्ग थियो, यिनीहरूको राजाई थियो, फेरि बाबासँग वर्सा लिइरहेका छन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू ! तिमीहरूको आत्मा पतित छ, यसैले नर्कमा छौ । भन्दछन् पनि- अझै कलियुगका ४० हजार वर्ष बाँकी छ, त्यसैले अवश्य कलियुगवासी नै भनिन्छ । पुरानो दुनियाँ हो नि । बिचरा मानिसहरू घोर अन्धकारमा छन् । पछि गएर जब आगो लाग्छ तब यी सबै खतम हुन्छन् । तिम्रो प्रीत बुद्धि छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । जति प्रीत बुद्धि हुन्छ त्यति उच्च पद पाउँछौ । सबै उठेर धेरै प्रेमपूर्वक बाबालाई याद गर्नु छ । प्रेमको आँसु पनि आओस् किनकि धेरै समयपछि बाबा भेट्न आउनु भएको छ । बाबा हजुर आएर हामीलाई दुःखबाट छुटाउनुहुन्छ । हामी विषय सागरमा गोता खाँदै कति दुःखी हुँदै आएका छौ । अहिले यो हो रौरव नर्क । अहिले तिमीलाई बाबाले सारा चक्रको रहस्य सम्झाउनु भएको छ । मूलवतन के हो- त्यो पनि आएर बताउनु भएको छ । पहिले तिमी जान्दैनथ्यौ, यसलाई भनिन्छ काँडाको जङ्गल । स्वर्गलाई भनिन्छ ईश्वरको बगैँचा, फूलहरूको बगैँचा । बाबालाई बागवान पनि भनिन्छ नि । तिमीलाई फेरि फूलबाट काँडा कसले बनाउँछ ? रावणले । तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ, भारत फूलहरूको बगैँचा थियो, अहिले जङ्गल भएको छ । जङ्गलमा जनावर, बिच्छी आदि रहन्छन् । सत्ययुगमा कुनै डरलाग्दा जनावर आदि हुँदैनन् । शास्त्रहरूमा त धेरै कुरा लेखिदिएका छन् । कृष्णलाई सर्पले डस्यो, यस्तो

२०७२ भाद्र १८ शुक्रबार ४-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भयो। कृष्णलाई फेरि द्वापरमा लगिदिएका छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— भक्ति बिल्कुलै अलग कुरा हो, ज्ञान सागर एउटै बाबा हुनुहुन्छ। यस्तो होइन, ब्रह्मा-विष्णु-शङ्कर ज्ञानको सागर हुन्। होइन, पतित-पावन एक ज्ञान सागरलाई नै भनिन्छ। ज्ञानबाट नै मनुष्यलाई सद्गति मिल्छ। सद्गतिका दुई स्थान छन्— मुक्तिधाम र जीवनमुक्तिधाम। अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ, तर गुप्तरूपले। बाबा नै आएर आदि सनातन देवी देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। सबै आ-आफ्नो मनुष्य शरीर (चोला)मा आउँछन्। बाबाको आफ्नो शरीर त छँदै छैन, त्यसैले उहाँलाई निराकारी ईश्वर पिता भनिन्छ। बाँकी सबै हुन् साकारी। उहाँलाई भनिन्छ निराकारी आत्माहरूका निराकार ईश्वर पिता। तिमी आत्माहरू पनि त्यहीं रहन्छौ। बाबा पनि त्यहीं रहनु हुन्छ। तर हुनुहुन्छ गुप्त। बाबा नै आएर आदि सनातन देवी देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। मूलवतनमा कुनै दुःख हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो कल्याण छ नै एउटा कुरामा— बाबालाई याद गर, मन्मनाभव। बस, बाबाको बच्चा बन्यो, बच्चाको वर्सा निश्चित छ। अल्फलाई याद गरेपछि वर्सा पनि अवश्य छ— सत्ययुगी नयाँ दुनियाँको। यस पतित दुनियाँको विनाश पनि अवश्य हुनु नै छ। अमरपुरीमा जानु नै छ। अमरनाथले तिमी पार्वतीहरूलाई अमरकथा सुनाउँदै हुनुहुन्छ। तीर्थहरूमा कति मनुष्यहरू जान्छन्, अमरनाथमा कति जान्छन्। त्यहाँ केही पनि छँदै छैन। सबै हुन् ठग्ने काम। रत्तिभर पनि सत्य छैन। गाइन्छ पनि— भुठी काया भुठी माया..... यसको पनि अर्थ हुनुपर्छ। यहाँ छ नै भुट। यो पनि ज्ञानको कुरा हो। यस्तो होइन— गिलासलाई गिलास भन्नु भुटो हो। बाँकी बाबाको बारेमा जसले केही बोल्छ त्यो भुटो बोल्छन्। सत्य बोल्ने एक बाबा नै हुनुहुन्छ। अहिले तिमी जान्दछौ— बाबा आएर सच्चा सच्चा सत्य नारायणको कथा सुनाउनु हुन्छ। नक्कली हीरा मोती पनि हुन्छन् नि। आजकल नक्कलीको धेरै प्रदर्शन (शो) हुन्छ। त्यसको चमक यस्तो हुन्छ, सत्यको भन्दा पनि राम्रो। यी नक्कली पत्थरहरू पहिले थिएनन्। पछि बेलायतबाट आएका हुन्। नक्कली र सक्कलीलाई सँगै मिसाइदिन्छन्, थाहै हुँदैन। फेरि यस्ता वस्तुहरू पनि निस्किए जसबाट जाँचिन्छ। मोती पनि यस्ता नक्कली निस्किए जसलाई अलिकति पनि चिन्न सकिन्न। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई अलिकति पनि शंका छैन। शंका हुनेहरू फेरि आउँदा नि आउँदैनन्। प्रदर्शनी हेर्न कति आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— अब ठूला-ठूला पसल खोल, एक मात्र यो तिम्रो सच्चा पसल हो। तिमीले सच्चा पसल खोल्छौ। ठूला-ठूला संन्यासीहरूका ठूला-ठूला पसल हुन्छन्, जहाँ ठूला-बडा मानिसहरू जान्छन्। तिमी पनि ठूला-ठूला सेन्टरहरू खोल। भक्तिमार्गका सामाग्रीहरू बिल्कुलै अलग हुन्। यस्तो भनिँदैन, भक्ति शुरूदेखि चलि आएका हुन्। होइन। ज्ञानबाट हुन्छ सद्गति अर्थात् दिन। त्यहाँ सम्पूर्ण निर्विकारी विश्वको मालिक थिए। मनुष्यहरूलाई यो पनि थाहा छैन, यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए। सूर्यवंशी र चन्द्रवंशी, अरू कुनै धर्म हुँदैन। बच्चाहरूले गीत पनि सुन्यौ। तिमीले जान्दछौ— आखिर त्यो दिन आयो आज संगमको, जसले गर्दा हामी आएर आफ्ना बेहदको बाबासँग मिल्यौं। बेहदको बर्सा पाउनको लागि पुरुषार्थ गर्छौं। सत्ययुगमा त यस्तो भनिँदैन— आखिर त्यो दिन आयो आज। उनीहरू सम्झन्छन्— धेरै अन्न हुन्छ, यो हुन्छ। सम्झन्छन्, स्वर्गको स्थापना हामी गर्छौं। सम्झन्छन्, विद्यार्थीहरूको नयाँ रगत छ, यिनीहरूले धेरै मद्दत गर्नेछन् यसैले यिनीहरूप्रति सरकारले धेरै मेहनत गर्छ। अनि फेरि ढुङ्गा आदि पनि उनीहरू नै हान्छन्। हंगामा मच्चाउनमा सबैभन्दा पहिला विद्यार्थीहरू नै अगाडि

२०७२ भाद्र १८ शुक्रवार ४-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन रहन्छन्। उनीहरू बडो होशियार हुन्छन्। उनीहरूलाई नयाँ रगत भनिन्छ। अब नयाँ रगतको त कुरै छैन। त्यो हो रगतको सम्बन्ध, अहिले तिम्रो यो हो आत्मिक सम्बन्ध। भन्दछन्— बाबा म हजुरको दुई महिनाको बच्चा हुँ। कति बच्चाहरू आत्मिक जन्मदिन मनाउँछन्। ईश्वरीय जन्म दिवस नै मनाउनु पर्छ। त्यो शारीरिक जन्मदिवस मनाउन बन्द गर्नुपर्छ। हामी ब्राह्मणहरूलाई नै खुवाउँछौं। यो पो मनाउनु पर्छ नि। त्यो हो आसुरी जन्म, यो हो ईश्वरीय जन्म। रात-दिनको फरक छ, तर जब निश्चय हुन्छ। यस्तो होइन, ईश्वरीय जन्म मनाएर फेरि गएर आसुरी जन्ममा परून्। यस्तो पनि हुन्छ। ईश्वरीय जन्म मनाउँदा मनाउँदै फेरि भाग्छन्। आजकल त विवाह दिवस (मेरिज डे) पनि मनाउँछन्, विवाहलाई शुभ कार्य जस्तै सम्झन्छन्। नर्कमा प्रवेश गरेको दिनलाई पनि दिवस मनाउँछन्। आश्चर्य छ नि। बाबा बसेर यी सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। अब तिमिले त ईश्वरीय जन्म दिवस ब्राह्मणहरूको साथमा नै मनाउनु छ। हामी शिवबाबाको बच्चा हौं, हामीले जन्म दिवस मनाउँछौं भने शिवबाबाको नै याद रहन्छ। जो बच्चाहरू निश्चयबुद्धि छन् उनीहरूले जन्मदिन मनाउनुपर्छ। उनीहरूले आसुरी जन्मलाई बिर्सिऊन्। यस्तो पनि बाबा राय दिनु हुन्छ, यदि पक्का निश्चयबुद्धि छन् भने। हामी त बाबाको बनिहाल्यौं, दोस्रो कोही छैन, फेरि अन्त मति सो गति हुन्छ। बाबाको याद गर्दै मरियो भने अर्को जन्म पनि यस्तै मिल्छ। नत्र अन्त कालमा जसले स्त्रीलाई सम्झन्छ यो पनि ग्रन्थमा छ। यहाँ फेरि भनिन्छ, अन्त समय गंगाको तट होस्। यी सबै हुन् भक्ति मार्गका कुरा। तिम्रीलाई बाबा भन्नुहुन्छ— शरीर छुट्दा पनि स्वदर्शन चक्रधारी होऊ। बुद्धिमा बाबा र चक्रको याद रहोस्। यस्तो पुरुषार्थ गर्दै रह्यौ भने अन्तकालमा बाबा याद आउँछ। आफूलाई आत्मा सम्झ र बाबालाई याद गर किनकि तिम्री बच्चाहरूलाई अब फर्कनु छ अशरीरी भएर। यहाँ पार्ट बजाउँदा बजाउँदै सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका छौ। अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। यस बेला आत्मा नै अशुद्ध छ भने शरीर फेरि शुद्ध कसरी मिल्न सक्छ? बाबाले धेरै उदाहरण दिनुभएको छ, बाबा जौहरी पनि हुनुहुन्छ नि। मिलावट गहनामा होइन सुनमा पर्छ। २४ क्यारेटबाट २२ क्यारेट बनाउनु पर्‍यो भने (सुनमा) चाँदी मिसाउँछन्। अब त सुन छँदै छैन। सबैसँग लिदै रहन्छन्। आजकल नोट पनि हेर कस्तो बनाउँछन्? कागज पनि होइन। बच्चाहरू सम्झन्छन्— कल्प-कल्प यस्तो हुँदै आएको छ। पूरा जाँच गराउँछन्। लकर्स आदिलाई खोल्न लाउँछन्। मानौं कसैको तलासी आदि लिइन्छ। गायन पनि छ— किनकी दबी रही धूल में.... आगो पनि जोडले लाग्छ। तिम्री बच्चाहरूले जान्दछौ— यो सबै हुनु नै छ, यसैले तिम्री भविष्यको लागि ब्याग-ब्यागेज (सर-समान) तयार गर्दैछौ। अरू कसैलाई कहाँ थाहा छ र, २१ जन्मको लागि तिम्रीलाई नै मिल्छ। तिम्रै पैसाले स्वर्ग बनाउँदै छु, जहाँ फेरि तिम्री नै निवास गर्छौ। तिम्री बच्चाहरू आफ्नै पुरुषार्थले आफैं राजतिलक लिन्छौ। गरिब निवाज बाबा स्वर्गको मालिक बनाउन आउनु भएको छ तर बन्छौ त आफ्नै पढाइले, कृपा वा आशीर्वादले होइन। टीचरको त पढाउनु धर्म हो। कृपाको कुरा हुँदैन। टीचरलाई त सरकारबाट तलब मिल्छ। त्यसैले उनीहरूले त अवश्य पढाउँछन्। तिम्रीलाई त यति ठूलो पुरस्कार मिल्छ। पद्मापद्मपति बन्छौ। कृष्णको पैतालामा पद्मको चिन्ह दिन्छन्। तिम्री यहाँ आएका छौ भविष्यमा पद्मपति बन्न। तिम्री बहुत सुखी, धनवान, अमर बन्छौ। कालमाथि विजय पाउँछौ। यी कुरालाई मनुष्यहरूले बुझ्न सक्दैनन्। तिम्रो आयु पूरा हुन्छ, अमर बन्छौ। उनीहरूले फेरि पाण्डवहरूको चित्र लम्बा-चौडा

२०७२ भाद्र १८ शुक्रवार ४-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

बनाइ दिएका छन्। सम्भन्छन्- पाण्डव यति अग्ला थिए। अब पाण्डव त तिमी हो। कति रात दिनको फरक छ। मानिसहरू कुनै यति अग्ला त हुँदैनन्। ६ फुटकै त हुन्छन् नि। भक्तिमार्गमा पहिले शुरूमा शिवबाबाको भक्ति हुन्छ। उनीहरूले यति ठूलो त बनाउँदैन। पहिले शिवबाबाको अव्यभिचारी भक्ति चल्छ। फेरि देवताहरूको मूर्तिहरू बनाउँछन्। उनीहरूको फेरि ठूला-ठूला चित्रहरू बनाउँछन्। फेरि पाण्डवहरूको ठूला-ठूला चित्रहरू बनाउँछन्। यी सबै पूजाको लागि चित्र बनाउँछन्। लक्ष्मीको पूजा १२ महिनामा एकपल्ट गर्छन्। जगत् अम्बाको पूजा दिनदिनै गरिरहन्छन्। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिम्रो डबल पूजा हुन्छ। मेरो त केवल आत्माको अर्थात् लिंगको नै पूजा हुन्छ। तिम्रो शालिग्रामको रूपमा पनि पूजा हुन्छ र फेरि देवताहरूको रूपमा पनि पूजा हुन्छ। रुद्र यज्ञ गर्दा कति शालिग्राम बनाउँछन्। त्यसैले को ठूलो भयो ? त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई नमस्ते गर्नुहुन्छ। कति ठूलो पद प्राप्त गराउनु हुन्छ।

बाबा कति गहन कुराहरू सुनाउनु हुन्छ, त्यसैले बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ। हामीलाई भगवान् पढाउनु हुन्छ- भगवान् भगवती बनाउनको लागि। कति आभारी हुनुपर्छ। बाबाको यादमा रहनाले सपना पनि राम्रा आउँछन्। साक्षात्कार पनि हुन्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्नो ईश्वरीय रूहानी जन्मोत्सव मनाउनु छ। रूहानी सम्बन्ध राख्नु पर्छ, रगतको सम्बन्ध होइन। आसुरी शारीरिक जन्मोत्सव पनि क्यान्सिल। त्यो फेरि याद पनि नआओस्।
- २) आफ्नो ब्याग-ब्यागेज (सर-समान) भविष्यको लागि तयार राख्नु छ। आफ्नो पैसा स्वर्ग बनाउने सेवामा सफल गर्नु छ। आफ्नो पुरुषार्थले आफैँलाई राजतिलक दिनु छ।

वरदान:- सत्ययुगी स्वभावद्वारा सत्ययुगी सेवा गर्ने श्रेष्ठ पुरुषार्थी भव

जुन बच्चाहरूको स्वभावमा ईर्ष्या, सिद्ध र जिद्दी गर्ने भाव अथवा कुनै पनि पुरानो संस्कारको मिलावट हुँदैन उनीहरू हुन् सत्ययुगी स्वभाववाला। यस्ता सत्ययुगी स्वभाव र सदा ‘हुन्छ हजुर’ को संस्कार बनाउने श्रेष्ठ पुरुषार्थी बच्चाहरू जस्तो समय, जस्तो सेवा त्यस्तै स्वयंलाई परिवर्तन गरेर सच्चा सुन बन्न पुग्छन्। सेवामा पनि अभिमान वा अपमानको मिलावट नहोस् तब भनिन्छ सत्ययुगी सेवा गर्नेवाला।

स्लोगन:- किन, के को प्रश्नहरूलाई समाप्त गरेर सदा प्रसन्नचित्त रहने गर।